

Blekotaj

4.

VŽDY ČERSTVÁ PŘÍLOHA ZPRAVODAJE

2. 7. 2024

Jedněma plícema, jedněmi ústy

Tak dlouho vodiš, až se loutka utrhne... souboru Rámus

Postavili 50 min nabitých humorem, něhou, nadhledem, sebeironií, gagy a zcizovky.

Postavy příběhu se postupně proměňovaly a plastičnely. Z mrtvých paňáců, ledabyly voděných, spíš manipulovaných a tak nějak ukřižovaných na tlustých lačkách vodidel, které přebíjel energický herecký projev loutkovodiček, se staly živí, uvěřitelní hrdinové se sympatickými slabůstkami a prohřešky. Herci je dokázali oživit a charakterizovat jak pohybem tak i situační komikou.

Hlavní postavou byl zcela jednoznačně princ. Vychutnat si jeho iniciační přechod od ztraceného pubertáctví, přes okázalé chlapáctví až ke svobodné rozhodnosti mladého muže, který si už nic nenalhá, bylo osvěžující. Jak ustupovaly do pozadí „válcovací matky“, vynikaly stále více loutky a jejich svobodný život na scéně.

Rámusáci, které nevidíme na Chrudimi vůbec poprvé, se ve své nejnovější inscenaci opřeli o dlouholeté zajímavé zkušenosti, o schopnost tvořit divadelní hudební aranžé, dělat si legraci sám ze sebe, držet

pohromadě a s jistou dávkou ironie pracovat s profláknutými hity.

Představení do mrtě využilo divadelní mantru "není malých rolí". Ať už nádherně tančící postava Moudré přírody, nebo komické postavy obou matek, tajemná a zároveň odzbrojující postava Jarmilky Parčiové, oba neodolatelní skřítkové – skauti či starý pasivní král, všichni rozehráli pod neviditelnou taktovkou souborové režie herecký koncert.

Jak v interpretaci příběhu tak v tématu zůstali opět ryze osobní. Aniž by měnili tradiční pohádku, bavili nás aktuálně a s láskou k tomu co dělají. Hravě se vypořádali se svými vlastními osobními motivy a propletili je téměř mistrovsky s motivy známé fabule.

Osobnosti všech členů souboru zářili jedna vedle druhé a tvořic souhvězdí na nebi inscenace nám rozsvítili další festivalové ráno.

Molča

Samá voda

Čus prut. Sedím ve vstupu náhodného starého domu s výhledem na majestátní průčelí Divadla Karla Pippicha a padá na mě z nebes voda. Jak dlouho bude pršet? Nevíím. Co kdyby přšlo dál. A dál a ještě trochu. Voda všude, nad hladinou trčí jen ruka té sochy před Pipicháčem. Chudáka pizzaře by proud odnesl zpět na Apeniny, dva rybáři by se opětovně podívali na širé moře a za okny redakce by místo Michala zaháleli kapři. To se ovšem neděje, déšť ustává, voda nikde a my Vám přinášíme další Blekotaj. To je radost, že?

Adam Češner

VZKAZY SOUBORŮM

Rámusáci

- mám vás ráda (Rosh)
- hrajte zase příště něco podobného, protože tohle bylo moc hezký
- já vás miluju (Kočička)
- chtěl bych hrát s vámi (Pejsek)
- já taky (Kočička)

Loutky bez hranic

- bylo skvělé, kolik energie jste do toho dali (Kryštof)

Kratásky a šortky

Hitparáda podle Charlotte a Mikeho

Kdyby měla Charlotte seřadit představení, které viděla, tak na prvním místě by byli Krkavci, na druhém Rapa Nui a na třetím Ztracený svět. Mike by prohodil Rapa Nui se Ztraceným světem.

Císařovy nové šaty

Je to jedna z těch chvil, kdy si udělám čas a jdu si jen tak sednout k náhonu. Ani moc nepřemýšlím a překvapuje mě, co všechno slyším a vidím: Jedno z dětí se maže od hlavy až k patě blátem a užívá si to. Pán na břehu se usměje a ptá se (pravděpodobně) mamky „To je to montessori?“

Mamka se na něj s úsměvem otočí a opáčí: „Ne, to už je jenom sorry.“ (Baruša)

Kabely mezi námi

Šéfredaktorka Blekotaje by zde ráda veřejně poděkovala Charlotte Vajdičové a Mikemu Maloyovi za to, že ji vzali k sobě do galerie a udělali místo mezi židlemi u zábradlí, aby dobře viděla na Sedmero krkavců. Díky. (Molča)

Stan po desáté

Zpívá se už jen pivo, servéza, pivo, sservéza, pivo, servéza, servéza a pivo.

Já už mám rozpraskané ruce od tleskání. (Bjéta)

Mě úplně bolí pusa od smíchu (Charlotte)

Když pomáhá moudrá příroda

OHLASY PUBLIKA

Dneska ráno bylo v MEDu plno. Někteří diváci seděli i po dvou na jedné židli. Mezi nimi i Pejsek a Kočička, Rosha a Elinka. Zeptali jsme se jich po představení na jejich postřehy.

Co bylo na tomhle představení nejlepší?

Rosha (5 let): Písnička o plutí a o hoře.

Kočička: Písnička.

Elinka (7 let): Panáčky.

Pejsek: Medvídek (myšleno Medvěd v podání Jarmilky Parčiové).

Nastal v představení někdy okamžik, kdy jste se báli, že to špatně dopadne?

Elinka: Ano, když jim ukradli miminko.

Rosha: Já jsem se nebála, protože tu pohádku znám. Věděla jsem, jak to dopadne.

Kočička: Já jsem se bála, protože jsem to neznala.

Pejsek: Nebál jsem se. Věřil jsem, že to dobře dopadne.

Co podle vás pomohlo hlavním hrdinům překonat všechny překážky, nástrahy a obtíže?

Elinka: Hlas moudré přírody.

Rosha: Skautky. A taky, že se k sobě chovali hezky.

BLEK•MIKS

3. DÍL : DLOUHO PRO LOUTKY
CHODÍŠ... ...BUM

ČAS 22:15

ZAPOMNĚL JSEM
ODEVZDAT BLEKOMIKS

ZA CHVÍLI...

LUKŠE
Hojda

NIKDO
NEVI KDO...

ANI
HNOUT!

JSEM
K.B.
DRAMACHTAK!

2 TO JE RÁMUS!

3 REDAKCI
KDO JE!

TO JE
HRŮZAK!

ERE
outky!

CO V
ES PŮ
ZLI!

4 KDO
JSI?

A...

JÁ JSEM
MAREK!

JSEM
LUKÁŠ!

5

JÁ ODLAKAM
TOZ ORMOJ
... A ...

JÁ MEZITIM
ZAVOLAM
POLICI!

MUSÍME
HO VYSTRÁŠIT!
VYSTRÁŠÍME
HO, A ON
UTEČE!

BOOM!

TO
JE...

KDO TO
JE?

POKRAČOVÁNÍ
PŘÍŠTĚ...

Sportovní blekotání – Závod blekoplachetnic

Včera u náhonu jsme viděli vzrušující plavební soutěž plachetnic. Tribuny se rychle zaplňovaly, sázky se uzavíraly, diváci šileli a vyvolávali jména soutěžících a jejich lodí. Pět plachetnic se zkušenými kapitánkami se připravilo ke startu. Připravit! Pozor! START! Lodě se daly do pohybu. Fankluby se překřikovaly a lodě se předháněly. Zásah! Loď potopena. Přišla první komplikace. Loď Vodička se hned po startu skácela. Přesto pokračovala v závodě. Diváci neměli pochyby o výherkyni. Když v tu ránu se objevil černý kůň závodu. Loď, která se málem potopila, se plná vody, začala propracovávat na druhé místo. O prvenství svádí boj s vedoucí závodu, jíž je v tu chvíli plachetnice „Veze prošlé snídaně“. Do toho! Do toho! A je rozhodnuto! Známe vítěze. Po neskutečném návratu se jím stala loď Vodička s kapitánkou Karlou. Všem závodnicím gratulujeme a děkujeme za účast

Celkové pořadí: 1. plachetnice „Vodička“ – lodivodka Karla (10 let); 2. plachetnice „Bětka“ – lodivodka Justa (15 let); 3. plachetnice „Hvězda“ – lodivodka Josefína (7 let); 4. plachetnice „Divadlo“ – lodivodka Stázka (8 let)

(Ne)účastnice, které se diskvalifikovaly samy tím, že se neakreditovaly a nebo závod vzdaly ještě před startem: Molča a neznámá Maminka

Bjěta a Justa

Nestihli jste závod? Nevadí! Poskládejte si foto ze startu.

Lodě téměř okamžitě nabraly rychlost a znemožnily tak přesnou dokumentaci. POZOR! než začnete stříhat, dočtěte si dnešní číslo! Složený obraz doneste v 17:00 do reakce a vyberte si odměnu. Lepidlo a nůžky zde budou případně k dispozici.

foto: maminka Jana

Na Chrudimi od roku 1990

Rozkecátor se členy Rámusu z Plzně.

Jak byste charakterizovali váš soubor jedním slovem nebo jednou větou?

Jarmilka: My jsme všichni děti naší Zdeničky.

Ostatní: No všichni ne.

Klára: Jedním slovem.

Jarmilka: Paní se ptala na charakteristiku, tak mi do toho nekecej. To je moje sestra (*smích ostatních*).

Hynek: Jakoby takový rodinný soubor (*pokyvování hlav*).

Zdenička: Takový trochu pankový, praštěný (*smích*).

Monika: Tak hlavně jsme kamarádi.

Martin: Srdeční záležitost.

Matyáš: Já bych jedním slovem řekl - spojení, jsme tak jako všichni na sebe napojení.

Nela: Já si myslím, že jsme všichni vlastně jedna velká rodina.

Agáta: Myslím si, že se hodně známe a od toho je náš soubor (*smích ostatních*).

Tereza: Vzájemné naladění se na sebe.

Monika: Známe se dlouho, známe se od malička, všichni. Od narození. Víme, co od sebe můžeme čekat.

Zdenička: Zaplat' pánbůh, mám je všechny pořád ještě moc ráda.

Narážíte na různé reakce a recenze. Mě by zajímalo, jak se vyrovnáváte s neúspěchem a s kritikou?

Matyáš: Já jsem tady hrál své první představení, takže já jsem moc kritiky ještě nedostal.

Klára: Je hrozně důležitý, od koho ta kritika je, komu my věříme a od koho si myslíme, že to pro nás má smysl, a že se nad tím můžeme zamyslet. Když nám dá kritiku někdo, koho si vážím a komu věřím, tak o tom začnu samozřejmě uvažovat. Ale pokud to je takový, s čím já třeba úplně nesouhlasím, tak si z toho na druhou stranu až tak moc nedělám. Ale často se nad tím spolu zamýšlíme a řešíme, proč

to třeba na diváka nedolehlo, jak jsme chtěli, nebo proč to na něj naopak dolehlo nějakým jiným způsobem. Nikdy nám to není jedno. Není to tak, že bychom si říkali, že jsou blbí nebo, že bychom je nepochopili. Vždycky si na to sedneme a povídáme si o tom.

Zdena: Pro mě je důležitý, aby nějakým způsobem vůbec zareagovali. Je pro mě důležitá jakákoliv zpětná vazba. Když to ti lidé jen tak neplácnou, ale řeknou ti to s tím, že ti chtějí pomoci. A těch je tady samozřejmě hodně, opravdu hodně a jsou chytří.

Pokračování příště.

Molča

Skandály a krimi

Blekomiks varuje: Přes noc zmizely nějaké loutky! Pohřešují se hlavně: Žaba, Baba Jaga a Faust. Žaba je hrozně otravná, Baba Jaga je děsivá a Faust se upsal čertovi, takže s ním nikdo nechce hrát. Nejspíš je někdo chce zlikvidovat. Kdybyste je viděli, za žádnou cenu se k nim nepřibližujte. Mohou být posednuté zlým kouzlem Karla Bedřicha Dramachťáka.

Proč to dělá? Jednoduchá odpověď zní: nevíme! Po patnácti letech se tato nechvalně známá legenda vrací. Kdo to mohl čekat? My rozhodně ne.

Pod budkou s merchem byla nalezena tajná místnost s naklonovanými loutkami Pejska a Kočičky, Žaby, Baby Jagy a Fausta. Mýlili jsme se!? Jisté zdroje tvrdí, že K.B. Dramachťák s nimi chce ovládnout svět. Klonovací stroj si sehnal z ALIEXPRESU za deset korun, naklonoval loutky a ukryl je pod budkou. Policie po něm vyhlásila pátrání. Zatím ho nikdo nenašel.

Mr. Hereč

Tři – čtyři – dvě soutěž

Tři bratři Kryštof (14 let), Šimon a Jonáš (oba 11 let), kteří na festival přijeli až z Ostravy, si z dílny Co dům dal Aleny Galambicové odnesli **čtyři** krásné a inspirativní loutky. Díky našemu náhodnému setkání s nimi vyhlášíme další soutěž o stravenky na **dvě** snídaně, a to 3. a 4. 7. ve stanu za divadlem. Posnídat můžete s někým z naší redakce nebo i sami.

Soutěžní úkol zní: Odhadni nebo si tipni, jak se jmenují postavy, které drží Kryštof, Šimon a Jonáš v rukách. Jména piš v pořadí, v jakém se běžně čte text, tedy zleva doprava. Své návrhy vhod' do krabice na okně redakce. Vyhrává ten, jehož návrhy budou nejbliž skutečným jménům loutkových hrdinů nebo budou nejoriginálnější. O výherci rozhodnou sami autoři loutek. Prosíme je tedy, aby se večer dostavili k oknu redakce. Uzávěrka soutěže je v 19 hodin. Výsledky budou vyvěšeny ve 20 hodin na oknech redakce. Po té bude možné vyzvednout si cenu.

Kluci, co máte nejraději na loutkách?

Kryštof: Že umí vyjádřit emoce, i když vlastně nežijí. Také se mi líbí, jak rozličná mohou být divadelní představení.

Šimon: Mně se líbí, že s nimi můžeš dělat úplně různé věci, můžeš si s nimi povídat a předstírat, že jsou živé.

A opravdu nemohou ožít?

Kryštof: Mohou, když si vezmou kousek energie z loutkovodiče – polovodiče :-)

Jak se vám tu líbí?

Kryštof: Jsme v Chrudimi už potřetí. Líbí se nám tady, jinak bychom se nevraceli.

Šimon: Já mám rád loutky a představení. A tady se toho dá hodně projít. Dá se tu najít úplně všechno.

Jonáš: Baví mě to tady. Divadla a tak.

Děkuji moc za rozhovor i za námět pro soutěž. Užijte si zbytek dne (*poodejdu*).

Kluci: Zabili jsme čas a ještě budeme ve Zpravodaji. Mamíííí!

Molča

